

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๕๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { อัยการสูงสุด โจทก์
นายรักเกียรติ สุขธนะ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องกล่าวหาสรุปความว่า เมื่อปี ๒๕๒๕ กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติเป็นครั้งแรก เพื่อควบคุมการจัดซื้อยาด้วยวิธีตกลงราคาหรือวิธีพิเศษให้อยู่ในราคาที่เหมาะสม ไม่สูงกว่าราคากลางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อมิให้มีการซื้อขายยาและเวชภัณฑ์ในราคาแพงกว่าปกติ อันจะทำให้ประชาชนและกระทรวงสาธารณสุขเสียหาย ภายหลังมีการประกาศเพิ่มเติมและแก้ไขเปลี่ยนแปลงกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติอีกหลายครั้ง ครั้นวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ จำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าพนักงานตามกฎหมายได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในขณะนั้น โดยไม่ดำเนินการให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดราคายากำหนดราคากลางของยาขึ้นใหม่ และไม่มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้ใช้ราคากลางของยาใหม่แทนฉบับเดิมที่ถูกยกเลิกไป มีผลทำให้ไม่มีราคากลาง

ของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติประกาศใช้บังคับ เป็นช่องทางเอื้อประโยชน์แก่บริษัทผู้จำหน่ายยาที่เป็น
พรรคพวกของจำเลยสามารถจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดต่างๆ และ
โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในราคาแพงสูงกว่าปกติมาก เมื่อระหว่างวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑
ถึง วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยได้เรียกและรับเงินจากนายสุกษัย วีระภุชงค์
รองกรรมการผู้จัดการบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด
ซึ่งเป็นบริษัทผู้จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองและผู้อื่นโดยมิชอบ
เพื่อเป็นการตอบแทนจากการที่จำเลยได้ประกาศยกเลิกราคากลางของยาดังกล่าว อันเป็นช่องทางให้บริษัท
ทั้งสองจำหน่ายยาให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
ในราคาแพงสูงกว่าปกติและได้รับผลประโยชน์จากการจำหน่ายยาเป็นเงินจำนวนมาก โดยจำเลยได้สั่งการ
จูงใจ ชี้นำ หรือสั่งการให้พรรคพวกของจำเลยดำเนินการจูงใจ ชี้นำ ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์จากบริษัท
ทั้งสองของนายสุกษัย อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และโดยทุจริต เพื่อให้เกิด
ความเสียหายแก่กระทรวงสาธารณสุขและประชาชน ซึ่งนายสุกษัยได้มอบเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ตามแคชเชียร์เช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ให้จำเลยรับไปแล้ว เหตุเกิดที่
ตำบลตลาดขวัญ ตำบลบางเขน ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมืองนนทบุรี ตำบลวัดชลอ อำเภอบางกรวย
จังหวัดนนทบุรี และแขวงบางกะปิ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน
ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๕๗

จำเลยให้การปฏิเสธ และต่อสู้ข้อกฎหมายหลายประการ โดยมีสาระสำคัญว่า ศาลไม่อาจยึดสำนวน
การไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นหลัก
ในการพิจารณาคดีนี้ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจไต่สวนและการไต่สวนไม่ชอบ ทั้งโจทก์ไม่มี
อำนาจฟ้อง

ข้อเท็จจริงตามสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยาน
หลักฐานเพิ่มเติมของศาล ตลอดจนคำให้การเป็นหนังสือของจำเลยลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖
กับคำแถลงปิดคดีด้วยวาจาของจำเลย และคำแถลงปิดคดีเป็นหนังสือของกลุ่มความทุกฝ่าย สรุปความว่า
จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตาม
เอกสารหมายเลข จ. ๒ แผ่นที่ ๒ ถึง ๕ และจำเลยพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน
๒๕๕๑ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒ แผ่นที่ ๖ ระหว่างที่จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

สาธารณสุข นายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ลงนามในหนังสือของกองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สช ๐๒๑๑/๐๕/๕๐๒๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เสนอต่อจำเลยความว่า การประกาศภาวะเงินบาทลอยตัวเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และการปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของสินค้าจากเดิม ๗ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างต้นทุนและราคาของสินค้าต่างๆ รวมถึงยาและเวชภัณฑ์เป็นอย่างมาก บริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายต่างๆ ไม่สามารถจำหน่ายยาในราคาเดิมได้ เห็นควรให้มีการประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติที่ประกาศใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ เพื่อว่าโรงพยาบาลและหน่วยงานต่างๆ จะไม่เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดซื้อยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ ตามเอกสารหมาย จ.๒ แผ่นที่ ๗ ถึง ๘ จำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในขณะนั้น จึงได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามเอกสารหมาย จ.๒ แผ่นที่ ๕ โดยไม่ได้ประกาศราคากลางของยาฉบับใหม่แทนฉบับเดิมที่ถูกยกเลิกไป ต่อมาวันที่ ๒๔ และ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ปราบกฏหลักฐานมีเงินเข้าฝากในบัญชีเงินฝากของนางสุรศักดิ์ัญญา สุขชนะ ภริยาจำเลยรวม ๓๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท คือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสี่แยกสะพานกรุงธน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๐๓๗-๑-๑๕๓๐๖-๕ นำฝากวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เงินสดจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เงินสดจำนวน ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูมิภาควี จังหวัดอุดรธานี บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๔๑๘-๒-๐๖๗๔๔-๔ นำฝากวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เงินสดจำนวน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณารายงานผลการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องจำเลยถูกกล่าวหาว่ารั่วรอยผิดปกติก่อนมีมติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินที่จำเลยได้มาโดยรั่วรอยผิดปกติก่อและอัยการสูงสุดได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามคดีหมายเลขดำที่ อม.๑/๒๕๕๕ ภายหลังจากประกาศยกเลิกราคากลางของยาดังกล่าวแล้ว จำเลยเพิ่งออกคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๒๘๓/๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคาขายขึ้นใหม่ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยนายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้พิจารณาจัดทำบัญชีกำหนดราคากลางของยาเสร็จเรียบร้อยแล้วส่วนหนึ่งและประกาศใช้เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๒ ตามสำเนาคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข เอกสารหมาย จ. ๔ แผ่นที่ ๓๐๕ ถึง ๓๑๐ และสำเนาประกาศ

กระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เอกสาร
หมาย จ.๔ แผ่นที่ ๒๗๒ คดีนี้เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตาม
ข้อเสนอของสำนักงานประมาณจัดสรรเงินงบประมาณเพิ่มเติมในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ให้แก่กระทรวง
สาธารณสุขจำนวน ๑,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท กระทรวงสาธารณสุขได้จัดสรรเป็นค่าเวชภัณฑ์ที่อยู่ใน
หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุเพื่อนำไปใช้หนี้ค่ายากับจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์โดยแยกเป็น ๒ ส่วน
คือ จัดสรรให้แก่โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ผ่านงานบริการสาธารณสุขระดับจังหวัด จำนวน
๕๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจัดสรรให้แก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลชุมชนผ่านงาน
บริการสาธารณสุขระดับอำเภอ จำนวน ๘๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากที่มีการจัดสรรเงินงบประมาณ
เพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว ประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ปรากฏข่าวอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อยา
และเวชภัณฑ์ภายในกระทรวงสาธารณสุข จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวง
สาธารณสุขหลายชุด คณะกรรมการการสาธารณสุขสภาผู้แทนราษฎรก็แต่งตั้งและมอบหมายให้
คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาศึกษาเรื่องการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์แพงกว่าความเป็นจริงในกระทรวง
สาธารณสุข สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานในการ
จัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๘๗๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน
๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีข่าวทุจริตการซื้อยาของกระทรวงสาธารณสุขมี
นายบรรลุ ศิริพานิช เป็นประธานกรรมการ ซึ่งสรุปผลการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า มีข้อมูล
และพยานหลักฐานเพียงพอที่น่าเชื่อว่ามีพฤติกรรมทุจริตในการจัดซื้อเวชภัณฑ์ เครื่องมือและวัสดุ
ทางการแพทย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลบางแห่งจริง โดยมีนักการเมืองบางคน
และข้าราชการประจำในกระทรวงสาธารณสุขบางคนได้แนะนำ ขอร้อง ชี้อวน สั่งการด้วยวิธีการต่างๆ
ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหลายจังหวัดให้ความร่วมมือในการจัดซื้อยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือ และ
วัสดุทางการแพทย์ จากบริษัท/ห้างร้านที่แนะนำในราคาแพงเกินกว่าปกติซึ่งน่าจะนำไปสู่การแสวงหา
ผลประโยชน์โดยมิชอบ ตามเอกสารหมาย จ. ๒ แผ่นที่ ๑๐ ถึง ๑๕ และกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่ง
ที่ ๕๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
องค์การเภสัชกรรม มีนายวิชัย โชควิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการ ผลการสอบสวนสรุปว่า ในปีงบประมาณ
๒๕๕๑ ซึ่งเป็นช่วงเกิดเหตุคดีนี้มีการสั่งซื้อยาและเวชภัณฑ์จากผู้ผลิตอื่น ผ่านองค์การเภสัชกรรมเป็น
มูลค่ารวมทั้งสิ้น ๕๑๘,๕๗๘,๖๕๔ บาท โดยเป็นการขายให้แก่หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข

๘๒๖,๐๒๘,๕๐๗ บาท เฉพาะหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเงิน ๕๕๑,๓๕๐,๑๑๘ บาท ประเมินการมูลค่าความเสียหายอาจสูงถึง ๑๘๑,๗๕๘,๑๗๐.๕๗ บาท การซื้อขายและเวชภัณฑ์จากผู้ผลิตอื่นผ่านองค์การเภสัชกรรมมีราคาแพงกว่าที่ควรจะซื้อได้อยู่มากโดยมีราคาแพงมากผิดปกติตั้งแต่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถึงเกินกว่า ๓๐๐ เปอร์เซ็นต์ เกิดขึ้นใน ๓๔ จังหวัด กระจายในทุกเขตทั่วประเทศ โดยบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ของนายสุภชัย วีระภุชงค์ ได้รับใบสั่งซื้อยาผ่านองค์การเภสัชกรรมในช่วงเดือนสิงหาคมและเดือนกันยายน ๒๕๕๑ สูงเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ โดยระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ มียอดการสั่งซื้อระหว่าง ๕๗๓,๒๓๖ บาท ถึง ๑,๐๑๗,๗๗๔ บาท แต่ในช่วงเดือนสิงหาคม และกันยายน ๒๕๕๑ มียอดการสั่งซื้อเพิ่มขึ้นเป็น ๑๑,๓๓๘,๓๕๔ บาท และ ๘,๓๕๑,๓๗๔ บาท ตามลำดับ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕ แผ่นที่ ๑ ถึง ๑๒๓ (แผ่นที่ ๖๕) คณะอนุกรรมการฯ ได้รายงานต่อคณะกรรมการสาธารณสุขสภาผู้แทนราษฎรสรุปผลการดำเนินงานว่า การจัดซื้อยา เวชภัณฑ์และวัสดุทางการแพทย์ในกระทรวงสาธารณสุขในราคาที่สูงเกินกว่าความเป็นจริง มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้มีการกระทำเป็นกระบวนการด้วยการวางแผนสั่งการประสานงาน โดยนักการเมืองและข้าราชการระดับสูงในกระทรวงบางคนร่วมมือกันอาศัยความร่วมมือจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหลายจังหวัดและผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางแห่งให้ดำเนินการจัดซื้อยา เวชภัณฑ์และวัสดุจากบริษัทห้างร้านที่นักการเมือง และข้าราชการเหล่านั้นได้เตรียมการไว้ให้สมยอมกัน เสนอราคาที่สูงกว่าความเป็นจริงเพื่อผลประโยชน์อันมิชอบตามเอกสารหมายเลข จ.๓ แผ่นที่ ๑๗๓ ถึง ๑๕๐ (แผ่นที่ ๑๘๒) สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า ในระหว่างปี ๒๕๕๑ มีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์บางรายการราคาแตกต่างกันมาก อีกทั้งบางแห่งมีการจัดซื้อในราคาที่สูงกว่าราคารวมของจังหวัด หรือสำนักงานสาธารณสุขบางแห่งจัดซื้อในราคาสูงกว่าโรงพยาบาลชุมชนจัดซื้อ หรือมีการจัดซื้อจากผู้ขายรายเดียวกันใช้เงินงบประมาณประเภทเดียวกัน เดือนเดียวกันแต่ราคาต่างกัน มีข้อน่าสังเกตว่าช่วงที่ค่าเงินบาทสูงขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนลดลงแล้ว แต่ราคาที่จัดซื้อกลับสูงขึ้น โดยเฉพาะสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในราคาสูงกว่าการจัดซื้อของโรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลชุมชนหรือที่องค์การเภสัชกรรมผลิตหรือจำหน่าย ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณไปเป็นเงิน ๓.๒๓ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข จ.๓ แผ่นที่ ๑๕๑ ถึง ๒๐๑ (แผ่นที่ ๑๕๖) คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในขณะนั้นได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนปรากฏว่ากรณีดังกล่าวมีมูลความผิดจริงและได้ทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติม ในกรณีการยกเลิกราคากลางของยาว่ามีผลสืบเนื่องเกี่ยวพันอันเป็นเหตุให้มีการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคากลางของยามีความบกพร่อง

ไม่ดำเนินการเพื่อกำหนดราคากลางของยาโดยเว้นช่วงไว้ประมาณหนึ่งปีเศษ จนเป็นเหตุให้มีการฉวยโอกาส
กระทำการทุจริตขึ้น จึงชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมายสั่งต้นสังกัดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิด กรณีทุจริตดังกล่าวแล้วทางการ
ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ข้าราชการตำแหน่งผู้ช่วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข และนายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัดตราดรักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองสาธารณสุขภูมิภาค กับมีคำสั่งปลดออกจากราชการ
ข้าราชการตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดรวม ๕ จังหวัด คือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา
นครปฐม พังงา และนราธิวาส ตามเอกสารหมาย จ.๓ แผ่นที่ ๑๒๖ ถึง ๑๔๐ และให้ว่ากล่าว
ตักเตือนรองปลัดกระทรวงสาธารณสุข และผู้ที่รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองโรงพยาบาลภูมิภาค
กรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่องเกี่ยวกับการยกเลิกราคากลางของยาโดยไม่มีราคากลางของยาใหม่
และไม่ได้ดำเนินการให้มีราคากลางของยาใหม่โดยเร็ว ตามเอกสารหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๑๒๒ ถึง ๑๒๓
(คดีหมายเลขดำที่ อม.๑/๒๕๔๔ ของศาลนี้) ส่วนการดำเนินคดีอาญาแก่ข้าราชการการเมือง
คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นให้ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการ ซึ่งนายกรัฐมนตรียังมีคำสั่ง
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามความเห็นของ
คณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามเอกสารหมาย จ.๓ แผ่นที่ ๑๔๑ ถึง ๑๔๖ หลังจากนั้นพนักงานสอบสวน
ได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาหนึ่งชุด เพื่อสอบสวนและดำเนินการจนใกล้จะเสร็จแล้ว ปรากฏว่าได้มี
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกใช้บังคับ
ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ที่จะต้องดำเนินการกับข้าราชการการเมือง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
จึงส่งเรื่องกลับมาที่สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน
ข้อเท็จจริงแล้ว ได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีอาญาแก่นายจिरायุ จรัสเสถียร และนายณรงค์ศักดิ์
เฮงไชยศรี โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า นายจिरायุ จรัสเสถียร
มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ให้ลงโทษจำคุก ๖ ปี ส่วนนายณรงค์ศักดิ์ เฮงไชยศรี
พิพากษายกฟ้อง ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๔๕ สำหรับการเรียกปรับเงินในคดีนี้จำนวน
๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏหลักฐานว่า เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ นายสุภชัย วีระภุชงค์
รองกรรมการผู้จัดการบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด
ได้ซื้อแคชเชียร์เช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี เลขที่ ๔๑๗๓๕๖๗ ลงวันที่
๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๔ ซึ่ง
แคชเชียร์เช็คดังกล่าวได้ซื้อ โดยเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี เลขที่ ๗๕๗๖๕๐๒

ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีนายวินัย วีระภูงศ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด บิดาของนายสุภชัย เป็นผู้ส่งจ่ายเช็คดังกล่าว ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๔๐ โดยเบิกเงินจากบัญชีกระแสรายวันเลขที่ ๒๑๘-๑-๐๕๒๒๓-๕ ซึ่งนายวินัย วีระภูงศ์ ให้เปิดบัญชีชื่อนางสุพาณี ลิขิตกิจสมบูรณ์ เพื่อความสะดวกในการเรียกเก็บเงินกรณีลูกค้าของบริษัท ส่งจ่ายเช็คชำระหนี้แก่บริษัท ตามรายการบัญชีเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๘๔ ต่อมาวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้นำแคชเชียร์เช็คฉบับดังกล่าวไปเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๗ ถึง ๑๕๕ (แผ่นที่ ๑๕๕) และ ๒๐๔ เพื่อเรียกเก็บเงิน ตามแคชเชียร์เช็คดังกล่าวแล้ว โดยนายจิรายุให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๕ ว่าเงินตามแคชเชียร์เช็ค จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทดังกล่าว เป็นเงินที่นายจิรายุกู้ยืมจากนายสุภชัย วีระภูงศ์ มีการส่งมอบเงินและทำหนังสือสัญญากู้เงินกันที่บริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ตามหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ ถึง ๑๕๘ นายจิรายุนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้หนี้การพนันส่วนตัว นายจิรายุไม่ได้ ชำระหนี้คืน จึงถูกนายสุภชัยยื่นฟ้องต่อศาลแพ่งเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ตามสำเนาคำฟ้อง เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๒๐๓ ถึง ๒๐๔ แต่นายสุภชัยและนายจิรายุได้ตกลงประนีประนอม ยอมความกันเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ โดยนายจิรายุยินยอมชำระหนี้คืนจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาตามยอม ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๒๐๖ ถึง ๒๐๗ ปรากฏว่าโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๖๔๔๒ ตำบลท้ายเกาะ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ที่นายจิรายุ มอบให้เป็นหลักประกันตามสำเนาโฉนดที่ดิน เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ นั้น นายจิรายุ ได้ขอรับโฉนดที่ดินคืน แล้วขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้นายถนอมชัย วรรณวิสูตร ในราคา ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕ แผ่นที่ ๗ โดยนำเงินที่ได้ไปใช้หนี้ส่วนตัว ไม่ได้นำไปชำระหนี้ให้นายสุภชัย และได้นำหลักทรัพย์อื่นไปวางเป็นหลักประกันแทน ตามสำเนานบันทึก ข้อตกลง ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๒๐๘ ถึง ๒๐๕ ซึ่งคณะกรรมการ ไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เชื่อคำให้การของนายจิรายุดังกล่าว เพราะมีหลักฐานเชื่อว่านายจิรายุ ไม่ได้กู้ยืมเงินกันจริง แต่ปกปิด ซ่อนเร้นอำพรางข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุม ครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จึงมีมติให้แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ การกระทำความผิดของจำเลยดังกล่าวให้กระทรวงสาธารณสุขทราบและพิจารณาว่ากระทรวงสาธารณสุข ได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยหรือไม่ อย่างไร หากกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าได้รับ

ความเสียหายและประสงค์จะกล่าวหาจำเลยว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ขอให้กระทรวงสาธารณสุขยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป ตามเอกสารหมายเลข ๑๑ แผ่นที่ ๕๔ ถึง ๕๕ ต่อมากระทรวงสาธารณสุข โดยนายวินัย วิริยะกิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือลับด่วนมากที่สุด สธ ๐๒๐๘/๑/๔๖๓ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไปถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปความว่า กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่าการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ จากการสอบสวนความรับผิดชอบพบว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้รับความเสียหายเป็นเงินประมาณ ๘,๑๑๐,๓๔๑.๕๕ บาท โดยเป็นการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของจังหวัดนครปฐม พระนครศรีอยุธยา พังงา อุบลราชธานี สกลนคร และสุราษฎร์ธานี ส่วนการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ผ่านองค์การเภสัชกรรม กระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๕๖๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับองค์การเภสัชกรรม ซึ่งผลการสอบสวนในส่วนที่เกี่ยวกับความเสียหาย คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า การจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ผ่านองค์การเภสัชกรรมใน ๓๔ จังหวัด มีมูลค่าความเสียหายอาจสูงถึง ๑๘๑,๓๔๘,๑๓๐.๕๓ บาท ซึ่งจากการสอบสวนทางวินัย กรณีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏว่าบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ได้ขายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่กระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดต่างๆ คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชัยภูมิ สุรินทร์ สระแก้ว สงขลา สมุทรปราการ ชัยนาท อุตรดิตถ์ สระบุรี ปราจีนบุรี นครพนม อุตรธานี ชุมพร เชียงราย หนองบัวลำภู ปทุมธานี ฉะเชิงเทรา ลำปาง กระบี่ ร้อยเอ็ด และประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การโอนเงินจากผู้บริหารของบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ไปยังจำเลยจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ จึงขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวน เพื่อให้ได้ความจริงต่อไป ตามเอกสารหมายเลข ๑๑ แผ่นที่ ๕๖ ถึง ๕๘ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องไว้พิจารณาและแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๑๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕ มีนายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม เป็นประธานอนุกรรมการซึ่งคณะอนุกรรมการได้ไต่สวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ โดยภายหลังจากที่นายจิรายุทธศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิพากษาลงโทษจำคุกในความผิดฐานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบข่มขืนใจหรือจู่โจมผู้อื่นให้มอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ แล้ว นายจิรายุได้ติดต่อขอให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่มเติม โดยให้การใหม่เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ว่า แคนเซียร์เช็คจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้างต้น เป็นเงินที่นายสุกชัชมอบให้แก่จำเลยในตอนเย็นของ

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ เพื่อเป็นการตอบแทนที่จำเลยช่วยให้กระทรวงสาธารณสุขจัดซื้อยาจาก บริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด ของนายสุภชัย แต่แคชเชียร์เช็คดังกล่าวเป็นแคชเชียร์เช็คปิดพร้อม จำเลยจึงมอบให้นายจิรายุนำไปเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อเรียกเก็บเงินที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีเลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ ซึ่งเป็นของจำเลย แต่ให้เปิดบัญชีชื่อนายจิรายุ โดยเงินส่วนใหญ่ในบัญชีดังกล่าวเกือบทั้งหมดเป็นของจำเลย คงมีบางรายการที่เป็นของนายจิรายุ โดย นายจิรายุและจำเลยจะทำหลักฐานกันไว้ในลักษณะของบันทึกช่วยจำว่าจำเลยฝากเงินไว้เมื่อใด จำนวนเท่าใด และเบิกไปใช้เมื่อใด จำนวนเท่าใด โดยจำเลยจะตรวจสอบบันทึกช่วยจำดังกล่าวและลงลายมือชื่อกำกับ หรือเขียนข้อความคำว่า “OK” กำกับเป็นครั้งคราวที่ตรวจสอบว่าถูกต้องแล้ว ตามบันทึกคำให้การ ของนายจิรายุ เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๕๕ และบันทึกช่วยจำเอกสารหมาย จ.๑๑ ลำดับที่ ๓๕๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหา ดังกล่าวมีมูล จึงมีหนังสือแจ้งให้จำเลยมาพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลยทราบแล้ว ตามเอกสารหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๑๘๕ ถึง ๑๘๘ จำเลยได้ชี้แจงข้อกล่าวหาโดยให้การปฏิเสธ ตามเอกสารหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๒๒๓ ถึง ๓๖๒

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามข้อต่อสู้ของจำเลยประการแรกว่า ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการ พิจารณาคดีนี้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๑๐ และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕ ได้หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติแต่ละมาตราของกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นบทบังคับให้ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาคดีโดยยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก ซึ่งมีความหมายเพียงว่าขอบเขตหรือกรอบของการพิจารณาคดีให้ยึดแนวทางที่ปรากฏใน สำนวน ทั้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆ ที่ได้จากการไต่สวน ตลอดจนสรุปสำนวน พร้อมทั้งความเห็นตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๑ (๒), มาตรา ๓๐๘ วรรคหนึ่ง มิใช่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักกว่าข้อเท็จจริงต่างๆ เป็นดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปและจำเลยได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ดังจะเห็นได้จาก ความตอนท้ายของมาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร และความในวรรคสองของมาตราเดียวกันที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕

มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยโดยอนุโลม ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๓๒ บัญญัติว่า (๒) วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งต้องเป็นระบบไต่สวนข้อเท็จจริงโดยยึดสำนวนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสรุปไว้เป็นหลักและต้องยึดถือหลักในเรื่องการฟังความทุกฝ่าย และสิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๕ วรรคสอง บังคับให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อศาลในวันยื่นฟ้องเพื่อให้ศาลใช้เป็นหลักในการพิจารณา และรวมไว้ในสำนวนและศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร นอกจากนี้ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็บัญญัติให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้และยังมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย จากบทบัญญัติของกฎหมายที่กล่าวมาแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่จำเลยถูกกล่าวหาออกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ มิใช่ถูกผูกมัดโดยสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น การสรุปสำนวนพร้อมทั้งการทำความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกระทำการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายโดยสุจริต จะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร มีการลำดับวันเวลาของเหตุการณ์ไม่ตรงตามความเป็นจริง ละเว้นพยานเอกสารบางเรื่องโดยไม่นำมาประกอบการพิจารณาและอ้างส่งศาลให้ครบถ้วนหรือไม่ ไม่ทำให้สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป และเป็นเหตุให้ศาลไม่อาจยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีได้ดังที่จำเลยต่อสู้ ทั้งจำเลยย่อมมีสิทธิที่จะโต้แย้งและนำพยานหลักฐานต่างๆ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อต่อสู้ของจำเลยได้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดีนี้ได้ตามนัยดังกล่าวข้างต้น ข้อต่อสู้ของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามข้อต่อสู้ของจำเลยมีต่อไปว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนไม่ชอบ และโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เนื่องจากไม่มีผู้เสียหายยื่นคำร้องกล่าวหา

จำเลยว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๑๕๗ เพราะนายวินัย วิจารณ์กิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ลงลายมือชื่อในหนังสือที่มีไปถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ผู้แทนของกระทรวงสาธารณสุข หนังสือของกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวไม่เป็นคำร้อง กล่าวหาจำเลย ทั้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กล่าวหาจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีฐานะเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวน ข้อเท็จจริงเสร็จแล้วว่าจำเลยไม่ผิดและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวนอีก นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขไม่ใช่ผู้เสียหายจากการที่นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้รับเงินจากนายสุกษัย วีระภุชงค์ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า กระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุขต่างมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗ และมาตรา ๑๘ มีอำนาจหน้าที่และส่วนราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในช่วงเกิดเหตุ อีกทั้งในกรณีผู้เสียหายเป็น นิติบุคคล พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๘ (๔) กำหนดให้ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นๆ ของนิติบุคคลมีอำนาจยื่นคำร้องแทนผู้เสียหายได้ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ การสาธารณสุข การส่งเสริมและพัฒนา สุขภาพอนามัย การควบคุมอาหารและยา รวมทั้งสิ่งทีอาจเป็นพิษหรือเป็นภัยแก่สุขภาพอนามัยและ การกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกาชาดตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ และกระทรวงนอกจากมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ให้มี ปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง กำหนดแนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของ ส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและ ประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการ ในกระทรวงรองจากรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง และรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง ฯลฯ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๑ นายวินัย วิจารณ์กิจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงเป็น ผู้แทนอื่นของกระทรวงสาธารณสุขอีกคนหนึ่ง ประกอบกับเงินงบประมาณเพิ่มเติมในปี ๒๕๕๑ ที่กระทรวงสาธารณสุขได้รับและมีการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์เป็นงบประมาณที่จัดสรรให้แก่ หน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นการที่นายวินัย วิจารณ์กิจจา

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ลงนามในหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ลับ ค่วนมากที่ สธ ๐๒๐๘/๑/๔๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ไปยังเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของจำเลยเกี่ยวกับการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ เป็นเหตุให้กระทรวงสาธารณสุขได้รับความเสียหาย ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริงต่อไปด้วย ตามเอกสารหมาย จ.๑ แผ่นที่ ๕๖ ถึง ๕๘ ถือได้ว่ากระทรวงสาธารณสุขโดยนายวินัย วิริยะกัจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้เสียหาย และได้ยื่นคำร้องกล่าวหาจำเลยเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๘ มาตรา ๓๐๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ ครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ข้อความในหนังสือฉบับดังกล่าวจะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่จำเลยใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงสาธารณสุข ยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ อันเป็นการกล่าวหาว่าจำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ก็ตาม ก็เป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการที่จำเลยขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้มีการโอนเงินจากผู้บริหารของบริษัท ที เอ็น พี เซลท์แคร์ จำกัด ไปยังจำเลยจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังปรากฏตามหนังสือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลับ ค่วนมาก ที่ ปช. ๐๐๐๖/๑๕๒๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยมายังกระทรวงสาธารณสุข หากกระทรวงสาธารณสุขได้รับความเสียหายและประสงค์จะกล่าวหาจำเลยว่าทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ก็ขอให้กระทรวงสาธารณสุขยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายต่อไป กระทรวงสาธารณสุขโดยนายวินัย วิริยะกัจจา ปลัดกระทรวงสาธารณสุขก็ได้มีหนังสือฉบับดังกล่าวตอบกลับไป ดังนั้น พฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา ตลอดจนพยานหลักฐานต่างๆ รวมทั้งความชัดเจนของผู้เสียหายที่ประสงค์ให้ดำเนินคดีต่อจำเลย มีครบถ้วนและชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ตามกฎหมายแล้ว

สำหรับปัญหาที่ว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กล่าวหาจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีฐานะเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วว่าจำเลยไม่ผิดและไม่มีหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวนอีกนั้น เห็นว่า ตามรายงานผลการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์

ของกระทรวงสาธารณสุขตามเอกสารหมายเลข ๑๐๕ และ ๑๐๖ และมติการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เอกสารหมายเลข ๔ แผ่นที่ ๘ และ ๙ หาได้สรุปว่าจำเลยไม่มีความผิดตามที่จำเลยกล่าวอ้างแต่อย่างใดไม่ แต่กลับสรุปว่าจำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แม้จะเป็นผู้กลั่นกรองและลงนามในประกาศยกเลิกราคากลาง ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย แต่เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยซึ่งตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้ส่งเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่เนื่องจากปัจจุบันจำเลยได้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไปแล้ว ไม่สามารถดำเนินการส่งเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการได้ เห็นควรงดชี้มูลความผิดและมีมติให้ยุติเรื่อง อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวนซึ่งคดีนี้ตามรายงานผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่หยิบยกปัญหาดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาใหม่นั้น นอกจากจะพิจารณาหลักฐานเอกสาร ๒ ฉบับ คือ หนังสือของกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๑๑/๐๕/ว.๘๐๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่มอบนโยบายให้หน่วยงานต่างๆ สามารถจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์โดยอนุโลมในราคาที่ยกเว้นมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๑๐ และสูงกว่าเดิมได้ แต่ไม่เกินร้อยละ ๒.๘ และบันทึกข้อความของนายณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา ฉบับลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เสนอให้ประกาศยกเลิกราคากลางของยามาพิจารณาแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้อ้างถึงรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับองค์การเภสัชกรรม โดยนายวิชัย โชควิวัฒน์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการสอบสวนว่า มีการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข ในงบประมาณปี ๒๕๕๑ โดยมีความเกี่ยวพันกับการที่จำเลยประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ทำให้มีการฉวยโอกาสซื้อยาและเวชภัณฑ์ในราคาแพงเกินกว่าปกติโดยไม่มีพีดานกำกับ โดยรายการที่ซื้อแพงที่สุด แพงกว่าราคาปกติถึง ๖๐๐ เปอร์เซ็นต์ และอาจทำให้กระทรวงสาธารณสุขเสียหายมีมูลค่าความเสียหายสูงถึง ๑๘๑,๓๔๘,๑๗๐.๕๗ บาท และมีการจัดซื้อจากบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด เพิ่มขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม และเดือนกันยายน ๒๕๕๑ มากผิดปกติ และจากการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีจำเลยถูกกล่าวหา

ร้องเรียนว่าร่ำรวยผิดปกติ ปรากฏพยานหลักฐานเชื่อได้ว่าในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ในขณะที่จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้มีการโอนเงินจากผู้บริหารของบริษัท ที เอ็น พี เซลท์แคร์ จำกัด ไปยังจำเลยจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังปรากฏตามหนังสือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลับ ด่วนมาก ที่ ปช.๐๐๐๖/๑๕๒๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่มีไปยังกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยหรือไม่ อย่างไร ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขก็ได้มีหนังสือตอบกลับไปยังเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๘/๑/๕๖๓ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ กล่าวหาให้ดำเนินการไต่สวนเป็นคดีนี้ ย่อมเป็นที่เห็นได้ชัดเจนว่า มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวนแล้ว นอกจากนี้นายโอภาส อรุณินท์ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. มีหนังสือไปถึงนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข สำหรับข้าราชการการเมืองโดยตั้งข้อสังเกตถึงพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องถึงจำเลย กรณีนายจิรายุ จรัสเสถียร ใช้อำนาจในตำแหน่งแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นไว้ด้วย ตามเอกสารหมายเลข จ.๓ แผ่นที่ ๑๔๑ ถึง ๑๔๖ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะสามารถดำเนินการให้ได้รับความจริงต่อไปได้ หากใช่เป็นการระงับเรื่องเพราะไม่พบว่าจำเลยกระทำความผิดหรือเรื่องของจำเลยยุติไปแล้วดังที่จำเลยยกขึ้นต่อสู้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หยิบยกปัญหาเรื่องการยกเลิกราคากลางของยาขึ้นพิจารณาไต่สวนใหม่ จึงไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

ส่วนปัญหาที่ว่า กระทรวงสาธารณสุขไม่ใช่ผู้เสียหายจากการที่นายจิรายุ จรัสเสถียร ได้รับเงินจากนายสุกษัย วีระกุงค์ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากการรับเงินดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานว่าเกี่ยวข้องกับกาทุจริตยาและเวชภัณฑ์ในกระทรวงสาธารณสุขนั้น เห็นว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ เป็นเรื่องเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ยื่นคำร้องกล่าวโทษจำเลยดังได้วินิจฉัยมาแล้ว ส่วนจำเลยจะกระทำความผิดหรือไม่ จึงอยู่ที่ข้อเท็จจริงที่ว่า จำเลยได้กระทำการดังกล่าวหรือมีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องอย่างไรหรือไม่ กรณีเป็นเรื่องที่ศาลจะต้องพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานต่อไป ข้อต่อสู้ดังกล่าวแล้วของจำเลยฟังไม่ขึ้นสรุปแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนเป็นไปโดยชอบ โจทก์มีอำนาจฟ้อง

ปัญหาต่อไปมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๕ และ มาตรา ๑๕๗ ตามฟ้องหรือไม่ กรณีเห็นควรรวมนวินิจฉัยไปคราวเดียวกัน เพราะมีข้อเท็จจริงเกาะเกี่ยว เชื่อมโยงผูกพันกัน ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า จำเลยในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าพนักงานตามกฎหมายได้ออกประกาศยกเลิกราคากลาง ของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยมีได้ประกาศ ใช้บัญชีราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติฉบับใหม่แทนฉบับที่ถูกลบเลิกตั้งเช่นทุกครั้งที่ผ่าน มาตามเอกสารหมาย จ.๒ แผ่นที่ ๕ การมีบัญชีราคากลางของยากีเพื่อเป็นการควบคุมเพดานราคา ยา ส่วนที่จำเลยอ้างทำนองว่า ระหว่างนั้นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทลอยตัวและไม่หยุดนิ่งสภาพการณ์เป็นวิกฤติ เศรษฐกิจของประเทศ จึงไม่อาจประกาศใช้บัญชีราคากลางของยาฉบับใหม่แทนฉบับเดิมได้ ก็ปรากฏ ตามคำชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ และการประกาศยกเลิก ราคากลางของยาดังกล่าว ซึ่งนายกิตติ พิทักษ์นิตินันท์ หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม กองโรงพยาบาล ภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ร่วมเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณากำหนดราคายาเมื่อปี ๒๕๔๑ ได้มอบเอกสารคำชี้แจงดังกล่าวประกอบคำให้การ ของตนที่ให้การต่อคณะอนุกรรมการไตสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๑๐ แผ่นที่ ๑๘๕ ถึง ๒๑๐ โดยเอกสารแผ่นที่ ๒๐๓ ข้อ ๖.๓ มีข้อความว่า ได้มีการติดตามราคายาในบัญชี ยาหลักแห่งชาติ หลังการประกาศยกเลิกราคากลาง โดยการสำรวจราคาซื้อขายของโรงพยาบาลต่างๆ ที่มีการ ใช้มาก (จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) ทั้งยานำเข้า ยาที่ผลิตภายในประเทศ จำนวน ๕๗ รายการ โดยใช้ราคาที่เป็นราคาฐานนิยมที่จัดซื้อได้เทียบกับราคากลางของยา พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่ประกาศยกเลิกไปแล้วนั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลพอจะเห็นสถานการณ์ด้านราคาภายในภาพรวมดังนี้

- มียาจำนวน ๑๒ รายการ (หรือ ๒๑.๐๕ %) ยังสามารถใช้ราคากลางเดิมจัดซื้อได้
- มียาจำนวน ๑๕ รายการ (หรือ ๒๖.๓๒%) จะต้องปรับลดราคากลางเดิมลง เนื่องจาก ปัจจุบันมีผู้ผลิตและผู้จำหน่ายมากขึ้น ทำให้มีการแข่งขันด้านราคามากขึ้น
- มียาจำนวน ๑๖ รายการ (หรือ ๒๘.๐๗%) จะต้องมีการปรับเพิ่มราคากลางเดิมขึ้นอีก ประมาณ ๑๐% - ๒๕% เนื่องจากราคาภายในปัจจุบันสูงขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ
- มียาจำนวน ๑๔ รายการ (หรือ ๒๔.๕๖%) จะต้องมีการปรับเพิ่มราคากลางเดิมขึ้น มากกว่า ๒๕% ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยาที่มีผู้ผลิตน้อยรายหรือรายเดียว

ตามคำชี้แจงดังกล่าวข้างต้น ราคาที่มีการใช้มากมีทั้งราคาเดิม ลดราคาและขึ้นราคาทำให้ ยาที่มีราคาสูงขึ้นเพียงอย่างเดียวไม่ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏจากการสอบสวนของหลายหน่วยงาน

ของรัฐได้ความตรงกันว่า เกิดการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ในราคาสูงเกินกว่าความเป็นจริงเนื่องจากไม่มีพีดานกำกับ ดังนั้น ข้ออ้างของจำเลยจึงขัดกับสภาพความเป็นจริง ย่อมส่อพิรุณมีเจื่อนำในการประกาศยกเลิกราคากลางของยา กรณีจึงต้องวินิจฉัยควบคู่กันไปด้วย จำเลยได้เรียกและรับเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายสุภชัย วีระภุชงค์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ตามฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความชัดว่า แคมป์เชียร์เซ็คซิดรอมของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ระบุจ่ายให้แก่ นายสุภชัย วีระภุชงค์ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๔ มีที่มาจากเช็คของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายวินัย วีระภุชงค์ กรรมการผู้จัดการบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด บิดาของนายสุภชัยเป็นผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๔๐ โดยเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่ ๒๑๘-๑-๐๕๒๒๓-๕ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี ซึ่งนายวินัยเบิกความว่า นายวินัยให้เปิดบัญชีชื่อนางสุพาณี ลิขิตกิจสมบูรณ์ เพื่อความสะดวกในการนำเช็คของลูกค้าที่ชำระหนี้ให้แก่บริษัทดังกล่าวเข้าบัญชีเพื่อเรียกเก็บเงิน ตามรายการบัญชีเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๘๔ ที่จำเลยกล่าวอ้างว่า แคมป์เชียร์เซ็คดังกล่าวเป็นเรื่องนายจิรายุ จรัสเสถียร ขอยืมเงินจากนายสุภชัย ตามหนังสือสัญญากู้เงิน ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ ถึง ๑๕๘ ก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายโรดม วีระภุชงค์ ซึ่งลงลายมือชื่อเป็นพยานในหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวไม่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ขณะนั้น เพราะนายโรดมเดินทางไปต่างประเทศตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๓๗๕ ถึง ๓๗๗ ที่นายสุภชัยอ้างว่าให้นายนันทวัฒน์ ไกรเสม ทนายความเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับหนังสือสัญญากู้เงิน แล้ว เหตุไฉนจึงไม่ให้นายนันทวัฒน์ ทนายความลงลายมือชื่อเป็นพยานในหนังสือสัญญากู้เงินดังกล่าวยอมส่อพิรุณ สำหรับข้ออ้างของนายสุภชัยที่ว่านายสุภชัยให้นางสาวเอมอร สักดีอากา นำเงินดอลลาร์สหรัฐซึ่งเป็นเงินได้จากการทำธุรกรรมของบริษัทอื่นที่แยกต่างหากที่ประเทศกัมพูชา ไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยนำไปซื้อแคมป์เชียร์เซ็คฉบับพิพาท แต่ปรากฏว่านางสาวเอมอรนำเงินดอลลาร์สหรัฐไปแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยจากนายวินัย วีระภุชงค์ โดยนายวินัยส่งจ่ายเช็คจากบัญชีดังกล่าวแล้วให้แก่ นายสุภชัย ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ก็เป็นเพียงข้อกล่าวอ้างลอยๆ ทั้งยังขัดต่อวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวมาแล้วอีกด้วย เพราะการกู้เงินรายนี้เป็นเรื่องส่วนตัวของนายสุภชัย แต่นายสุภชัยกลับไปนำเงินดอลลาร์สหรัฐของบริษัทดังกล่าวที่ดำเนินกิจการที่ประเทศกัมพูชามาแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยนำไปให้กู้โดยไม่มีหลักฐานทางบัญชีมาแสดงให้เห็นแต่อย่างใด อีกทั้งเหตุใดจึงปล่อยให้เวลาไม่นำเช็คเงินสด

เอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๔๐ ไปเรียกเก็บเงินโดยเร็ว กลับปล่อยเวลาไว้หลายวันทำให้เสียผลประโยชน์เชิงธุรกิจ อันผิดปกติวิสัย และขัดต่อเหตุผล ไซ้แต่เท่านั้น นายสุภชัยยังยอมให้นายจิรายุนำโฉนดที่ดินซึ่งมอบเป็นหลักประกันไว้แต่แรกกลับคืนไป ครั้นนายจิรายุผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามกำหนด นายสุภชัยก็เพ็งมอบหมายให้ทนายความดำเนินการยื่นฟ้องนายจิรายุต่อศาลแพ่งเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ หลังจากที่นายจิรายุผิดนัดไม่เคยผ่อนชำระดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑ ตามหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๑๕๕ ถึง ๑๕๘ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังเกิดข่าวอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ภายหลังยื่นฟ้อง นายสุภชัยและนายจิรายุได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และศาลพิพากษาตามยอมตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านั้นนายจิรายุเพิกเฉยตลอดมา ยิ่งไปกว่านั้น ปรากฏหลักฐานบันทึกข้อตกลงลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เสียอีกว่า นายจิรายุพึ่งนำทรัพย์สินมาให้ นายสุภชัยยึดไว้เป็นหลักประกัน ซึ่งต่อมาได้มีการบังคับคดีขายทอดตลาดปรากฏว่าหลักประกันมีมูลค่าน้อยกว่าจำนวนหนี้อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏแจ้งชัดว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๖๔๔๒ ที่นายจิรายุมอบโฉนดที่ดินไว้เป็นหลักประกันตามหนังสือสัญญากู้เงินรายนี้ นายจิรายุพึ่งขายให้นายถนอมชัย วรรณวิสูตร เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ตามเอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๗ อันเป็นระยะเวลาหลังจากทำบันทึกข้อตกลงในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ กรณีสื่อแสดงว่านายสุภชัยและนายจิรายุได้พยายามปิดบังซ่อนเร้น เสกสรรปั้นแต่งสร้างหลักฐานเกี่ยวกับการกู้เงินรายนี้ขึ้น ครั้นมีการบังคับคดีก็มีการปกปิดอำพรางเกี่ยวกับผู้ซื้อทรัพย์สิน โดยปรากฏตามคำเบิกความของนางสาววีรี จิตปัญญา ยืนยันว่าตนเพียงแต่ลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๖๗ เท่านั้นตนไม่ได้เป็นผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด และไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้จ่ายเงินในการซื้อทรัพย์สิน จึงเชื่อได้ว่านายจิรายุไม่ได้กู้เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายสุภชัยแต่อย่างใด กรณีต้องพิเคราะห์พยานหลักฐานต่อไปว่า เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี้มีการเคลื่อนไหวไปที่ใด ซึ่งนายจิรายุได้ติดต่อขอให้การเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๕๕ สรุปความว่า แคมป์เชียร์เช็ครายนี้ นายสุภชัยมอบให้จำเลยเพื่อตอบแทนที่จำเลยช่วยเหลือให้กระทรวงสาธารณสุขจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด แต่เนื่องจากเป็นแคมป์เชียร์เช็คขีดคร่อม จำเลยจึงมอบให้นายจิรายุนำไปเข้าบัญชีนายจิรายุเพื่อเรียกเก็บเงินในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งนายจิรายุได้นำแคมป์เชียร์เช็คเข้าฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๕๕-๗ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาแกมวงศ์วาน ซึ่งตรงกับรายการบัญชีตามเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๗ ถึง ๑๕๘ (แผ่นที่ ๑๕๘) และใบนำฝากเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๒๐๔ อีกทั้งนายจิรายุยังมีบันทึกช่วยจำเป็นหลักฐานว่า จำเลย

ฝากเงินหรือได้เงินจากผู้ใด เมื่อใด จำนวนเท่าใด และเบิกให้ใคร เมื่อใด จำนวนเท่าใด โดยจำเลยจะตรวจสอบ
ลงลายมือชื่อหรือเขียนข้อความว่า OK กำกับภายหลังตรวจสอบเป็นครั้งคราวไปตามเอกสารหมาย จ.๑๑
ลำดับที่ ๓๕๐ สนับสนุน นอกจากนี้นายจิรายุได้ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ
ป.ป.ช.อธิบายความหมายของรายการในบันทึกช่วยจำหลายแห่ง หลายตอนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้คือ
เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ระบุว่า ๑๐ ส.ค. ๕๑ รับจากพี่อ้อด ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุ
ได้อธิบายความหมายว่า เป็นกรณีที่จำเลยรับเงินจากนายสุภชัย ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นแคชเชียร์เช็ค
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ แล้วมอบให้นายจิรายุไปเข้าบัญชี คำว่า “พี่อ้อด” หมายถึง นายสุภชัย
วีระภุชงค์ รายการ ๑๓ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑) พี่ไก่ ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุ
อธิบายความหมายว่า จ่ายให้นางสุรภัญญา สุขชนะ ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท จำไม่ได้ว่าจ่ายเงินสดหรือ
โอนเงินให้ คำว่า “พี่ไก่” หมายถึงนางสุรภัญญา รายการ ๑๔ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑)
รับจาก รมต. พินิจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รมต. พินิจหมายถึงนายพินิจ จารุสมบัติ เป็นกรณีที่จำเลย
ไปยืมเงินจากนายพินิจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายพินิจสั่งให้นายจิรายุเป็นผู้ไปรับเงินยืมจากนายพินิจ
เพื่อไปชำระหนี้การพนัน รายการ ๑๔ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑) รับท่านเลขาอุดร +
กรมแพทย์ ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท รับท่านเลขา ฯ ของพี่สุวิทย์ ๕๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายพี่เบิ้ม (สด ๑ ล้าน
โอน ๔ ล้าน) ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายจิรายุอธิบายความหมายว่าท่านเลขาหมายถึงนายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
ไปเก็บเงินที่จังหวัดอุดรธานี จากผู้เกี่ยวข้องในขบวนการทุจริต และกรมการแพทย์ซึ่งซื้อขายผ่านองค์การ
เภสัชกรรม แล้วหักเปอร์เซ็นต์มาให้โดยมอบผ่านนายปรีชา นำมาฝากไว้กับนายจิรายุเพื่อมอบให้จำเลย
รับท่านเลขา ฯ ของพี่สุวิทย์หมายความว่า เลขาของนายสุวิทย์ ซึ่งเป็นกรรมการบริษัท บางกอกดรีก
จำกัด จ่ายพี่เบิ้ม (สด ๑ ล้าน โอน ๔ ล้าน) หมายถึง กรณีที่พันตำรวจโท ปกรณ์ เสริมสุวรรณ ต้องการ
เงินสดก่อน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงได้มอบเงินสดให้พันตำรวจโท ปกรณ์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอน
เข้าบัญชีให้พันตำรวจโท ปกรณ์หรือภริยาอีก ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะอนุกรรมการไต่สวนของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบปากคำของนางพรสุข เสริมสุวรรณ ภริยาของพันตำรวจโท ปกรณ์แล้ว
นางพรสุขยืนยันว่า จำเลยได้โอนเงินจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) สาขางามวงศ์วาน มาเข้าบัญชีของนางพรสุขที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา
สะพานใหม่ดอนเมือง บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๐๘๑-๒-๑๗๕๗๘-๖ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม
๒๕๕๑ ตามเอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๐๘ ถึง ๓๑๕ เพื่อชำระหนี้เงินยืมคืนให้แก่นางพรสุข
และแลกเงินดอลลาร์สหรัฐที่จำเลยนำมาวางไว้เป็นหลักประกันคืนไป ทั้งนางพรสุขเบิกความยืนยันด้วยว่า
นายจิรายุไม่มีหนี้สินใดๆ กับนางพรสุข ไซ้แต่เท่านั้น คณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ยังได้ไปตรวจสอบรายการเคลื่อนไหวในบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร ตามเอกสารหมาย จ.๖ แผ่นที่ ๑๕๗ ถึง ๑๕๕ (แผ่นที่ ๑๕๕) ด้วยแล้ว ปรากฏว่ารายการในบัญชีเงินฝากมีความเคลื่อนไหว สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำดังกล่าวด้วย คือบัญชีเงินฝากวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีรายการเงินฝาก ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๕,๑๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำ รายการ ๑๐ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑) รับจากพี่อ้อด (นายสุภชัย) ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท บัญชีเงินฝากวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถอน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท ยอดคงเหลือ ๒,๗๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับ บันทึกช่วยจำ รายการ ๑๓ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑) พี่ไก่ (นางสุรกัญญากริยาจำเลย) ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท (หมายถึงถอนมาจ่ายให้แก่นางสุรกัญญา) บัญชีเงินฝากวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยอดคงเหลือ ๕,๗๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำ รายการ ๑๔ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑) ที่ระบุว่ารับจาก รมด. พิณีจ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท รับท่าน เลขาอุดร + กรมแพทย์ ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท รับท่านเลขา ฯ ของพีสูวิทย์ ๕๐๐,๐๐๐ บาท (รวม ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท) บัญชีเงินฝากวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถอน ๔,๑๕๐,๐๐๐ บาท ยอดคงเหลือ ๑,๕๘๓,๘๒๔.๓๗ บาท สอดคล้องกับบันทึกช่วยจำ รายการ ๑๔ ส.ค. ๕๑ (วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑) ที่ระบุว่าจ่ายพี่เบิ้ม (สด ๑ ล้าน โอน ๔ ล้าน) ดังนั้น จึงเชื่อว่านายจิรายุได้ให้การเพิ่มเติมต่อ คณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความเป็นจริงที่ได้บันทึกไว้ในคำให้การดังกล่าว ด้วยความสมัครใจ ไม่ได้ถูกบังคับหรือขู่เข็ญหลอกลวงเพราะนายจิรายุเป็นผู้มีเจตนาตั้งใจไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าไปสอบปากคำนายจิรายุเพิ่มเติมในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร กับแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปรับหลักฐานบันทึกช่วยจำพร้อมภาพถ่ายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำเลยกับนายสุภชัย ตามเอกสารหมาย จ.๑๑ ลำดับที่ ๓๕๐ ที่ฝากไว้กับนางรัตนา เจริญโชคชัยกิจ พี่สาวของนายจิรายุ ซึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวมาก่อน หากนายจิรายุไม่แจ้งให้ทราบ อีกทั้งในคำให้การ ของนายจิรายุตามเอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๒ นายจิรายุก็ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า เหตุที่ประสงค์จะให้การเพิ่มเติมเนื่องจากปัจจุบัน (ขณะนั้น) นายจิรายุ ต้องโทษอยู่ในเรือนจำแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องปิดบังข้อเท็จจริงอีก โดยต้องการเปิดเผยข้อเท็จจริง ต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งข้อเท็จจริงที่นายจิรายุให้การประกอบหลักฐาน ต่างๆ ทั้งที่มอบให้แก่คณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และที่คณะอนุกรรมการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบแล้ว มีเหตุผลเชื่อมโยงสอดคล้องตอกันเป็นลำดับขั้นตอน ไม่มีเหตุที่คณะอนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิมพ์ข้อความเพิ่มเติมขึ้นมาเองเพื่อ

ปรักปรำจำเลยแต่อย่างใด แม้เดิมนายจิรายุจะถ่ายเอกสารบันทึกช่วยจำและลบข้อความบางตอนออกแล้ว ถ่ายเอกสารที่แก้ไขส่งให้คณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำให้ไม่ตรงกับต้นฉบับ บันทึกช่วยจำก็ดี แต่เมื่อตรวจดูต้นฉบับบันทึกช่วยจำโดยละเอียดแล้ว เห็นประจักษ์ชัดว่าสีหมึกและลีลา ตัวอักษรลายมือที่เขียนข้อความแต่ละรายการกระทำต่อเนืองคราวเดียวกัน โดยบุคคลคนเดียวกันเรียงลำดับกันไป ซึ่งจำเลยเองก็ยอมรับว่าจำเลยได้ลงลายมือชื่อและเขียนกำกับคำว่า OK ในบันทึกช่วยจำ เพียงแต่จำเลยเบิกความอ้างว่ามีเงินฝากกับนายจิรายุ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ เท่านั้น ก็ขัดกับคำให้การของจำเลยลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ แผ่นที่ ๑๓๘ ซึ่งระบุว่า ครั้งที่ ๘ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จำนวนเงิน ๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของจำเลยจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้นำไปชำระหนี้แก่บริษัท เสริมสุวรรณ ทราเวล จำกัด กรณีบ่งชี้ว่าข้อเท็จจริงมิได้เป็นดังที่จำเลยกล่าวอ้าง จริงอยู่ แม้นายจิรายุให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๕ ว่า เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รายนี้ นายจิรายุกู้ยืมจากนายสุภชัยตามเอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๑๖ ถึง ๓๒๓ (แผ่นที่ ๓๑๗) ก็ดี ก็เป็นที่เห็นได้ว่าเป็นการให้การก่อนนายจิรายุ ถูกศาลพิพากษาลงโทษดังกล่าวแล้ว จึงจำเป็นต้องปิดบังให้การเช่นนั้นเพื่อให้พ้นผิด ย่อมมีเหตุผลรับฟังได้ และถึงแม้ชั้นไต่สวนพยานหลักฐานของศาล นายจิรายุจะเบิกความว่าเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่นายจิรายุกู้ยืมจากนายสุภชัยแทนจำเลยก็ดี ก็เห็นได้ชัดว่านายจิรายุพยายามเบิกความบ้ายเบี่ยง ด้วยเกรงภัยระหว่างต้องโทษอยู่ แต่นายจิรายุก็ยังเบิกความด้วยว่า เหตุที่ไม่ใช้เงินคืนนายสุภชัยเพราะ นายจิรายุไม่ได้กู้ยืม ไม่ได้ใช้เงินรายนี้เลย สอดคล้องกับข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นไปดังที่นายจิรายุให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และที่เบิกความต่อศาล แต่เชื่อได้ว่าคำให้การของนายจิรายุที่ให้การต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๕๕ เป็นความจริง และจากรายการฝากและถอนเงินในบัญชีดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าก่อนที่นายจิรายุจะนำแคชเชียร์เช็คจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าเรียกเก็บเงิน จำเลยมีเงินอยู่ในบัญชีเพียง ๑๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท เมื่อธนาคารเรียกเก็บเงินได้แล้ว นายจิรายุ ถอนเงินจำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางสุรกัญญากริยาจำเลย เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ย่อมแสดงว่าเงินตามแคชเชียร์เช็คของนายสุภชัยเป็นเงินของจำเลยนั่นเอง และการที่นายจิรายุโอนเงินจากบัญชีดังกล่าวจำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ไปเข้าบัญชีของนางพรสุข เพื่อชำระหนี้ของจำเลย โดยในขณะนั้นบัญชีดังกล่าวมีเงินอยู่ในบัญชี ๕,๗๓๓,๘๒๔.๓๗ บาท ส่วนหนึ่งเป็นเงินตามแคชเชียร์เช็คของนายสุภชัยที่เหลือจากมอบให้กริยาจำเลย อีกส่วนหนึ่งเป็นเงินที่นายจิรายุอ้างว่าเกี่ยวข้องกับภารกิจที่จังหวัดอุดรธานีและกรมการแพทย์ กับเงินที่นายจิรายุรับมาจากบริษัทฯ

อีกแห่งหนึ่งจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ยิ่งแสดงให้เห็นว่า เงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว เป็นเงินที่นายสุภชัยมอบให้จำเลย มิฉะนั้นคงไม่มีการถอนออกไปเพื่อประโยชน์ของจำเลยดังกล่าวข้างต้น ขณะนี้ประเทศไทยมีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันฝังรากลึก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน จึงจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น โดยประสงค์ให้มีการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แม้แต่ศาลเอง ก็ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีระบบใหม่ ดังที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๒ ว่า “(๒) วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งต้องเป็นระบบได้สวนข้อเท็จจริง โดยยึดสำนวนที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสรุปไว้เป็นหลัก และต้องยึดถือ หลักในเรื่องการฟังความทุกฝ่าย และสิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา” ดังนั้น ศาลจึงต้องคำนึงถึง เจตนารมณ์นำมาตรการแสวงหาความจริงให้ปรากฏ คดีทุจริตเมื่อมีคำมูลย่อมจะต้องแกะรอยย้อนกลับ ตามไปล้วงลึกถึงต้นตอ จึงต้องนำข้อเท็จจริงหลักฐานต่างๆ มาประมวลในภาพรวม ก็จักประจักษ์ชัด ดังคำกล่าวที่ว่ากรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา ในเมื่อจำเลยเองยอมรับตามคำให้การของจำเลยลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ แผ่นที่ ๑๓๖ ถึง ๑๓๕ ว่า เงินจำนวน ๑๔๕,๗๘๐,๐๐๐ บาท ที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ เลขที่ ๓๑๕-๒-๖๒๕๔๕-๗ บัญชีชื่อนายจิรายุ จรัสเสถียร ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน เป็นเงินที่จำเลยได้มาจากการเล่นพนันบ่อนกาสิโน เหตุที่มอบหมายให้นายจิรายุ เป็นผู้นำเช็กไปเรียกเก็บเงิน เนื่องจากมีความจำเป็นต้องปิดบังมิให้สาธารณชนทราบว่าจำเลยเป็นนักการพนัน และเพื่อความสะดวกในการชำระบัญชีหนี้พนันให้กับตัวแทนบ่อนกาสิโน และการใช้จ่ายเงินทางการเมือง แต่จำเลยเบิกความต่อศาลทำนองว่า จำเลยชอบเล่นการพนัน ต้องการรักษาภาพลักษณ์เพราะจำเลยดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรี จึงต้องนำเงินฝากเข้าบัญชีชื่อนายจิรายุ ก็ขัดต่อเหตุผล เพราะก่อนหน้านี้จำเลยก็ดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ และจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี รวม ๕ ครั้ง แต่ที่แล้วมาจำเลยกลับเบิกความว่าจำเลยนำเงินฝากเข้าบัญชีชื่อนางสุภักัญญา สุขชนะ ภริยาจำเลย ข้ออ้างจึงไม่สมเหตุผล อีกทั้งเพราะเหตุใดจำเลยจึงเล่นการพนันได้เงินจำนวนมากดังกล่าว ข้างต้น ในช่วงระยะเวลาภายหลังจากที่จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและออก ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ แล้วต่อมาจำเลยกับคณะยังเดินทางไปตรวจราชการจังหวัดต่างๆ จนกระทั่งนายจิรายุ ถูกฟ้องว่าเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลอื่นมอบให้หรือหา มาให้ซึ่งทรัพย์สินอันเกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข และนายจิรายุถูกศาล นี้พิพากษาลงโทษไปแล้ว ดังนี้ เมื่อประมวลพยานหลักฐานต่างๆ ดังได้วินิจฉัยข้างต้นโดยละเอียดแล้ว รูปคดีเชื่อได้โดยปราศจากสงสัยว่า การที่จำเลยออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขยกเลิกราคากลางของยา

ตามบัญชีหลักแห่งชาติครั้งเกิดเหตุคดีนี้ ก็เพื่อมิให้มีพาดานกำกับ อันเป็นการเปิดโอกาสเป็นช่องทางเอื้อประโยชน์แก่บริษัทผู้จำหน่ายยาที่เป็นพรรคพวกของจำเลยสามารถจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดต่างๆ และโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในราคาแพงกว่าปกติแล้ว จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายสุภชัย วีระภุชงค์ รองกรรมการผู้จัดการบริษัทไทยนครพัฒนา จำกัด และกรรมการบริษัท ที เอ็น พี เฮลท์แคร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์เป็นการตอบแทนโดยมิชอบ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๕ และเมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว จึงไม่ปรับบทลงโทษตามมาตรา ๑๕๗ อันเป็นบททั่วไปอีก เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ทั้งปวง ตลอดจนคำนึงถึงว่าจำเลยอาศัยรับใช้ชาติบ้านเมือง โดยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ รวม ๗ สมัย ทั้งได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีถึง ๕ ครั้ง ประกอบกับจำเลยสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีทางกฎหมาย โดยประกอบอาชีพทนายความอีกด้วย แต่กลับมาก่อทำความผิดทุจริตคอร์รัปชันเช่นนี้ จึงเห็นสมควรลงโทษสถานหนัก

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๕ ให้ลงโทษจำคุก ๑๕ ปี

นายเสริมศักดิ์ ผลัดธุระ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์

นายวิชา มั่นสกุล

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท

นางอรพินท์ เศรษฐมานิต

นายชาญชัย ลิขิตจิตตะ

นายทองหล่อ โคมงาม

นายประพันธ์ ทรัพย์แสง

นายมงคล ทับเที่ยง